

Juli 1947.

VED LEJRBAALET

Efter Jamboreen i Frankrig kom de øverste Førere for de forskellige Lande sammen og talte om Planerne for Verdens-Spejderbevægelsen.

Sammenkomsten fandt Sted paa et gammelt fransk Slot med Voldgrav helt rundt om Slottet med to Vindebroer, som blev hejst op hver Aften. Der knytter sig mange Sagn til Slottet fra gamle Dage; det er ikke dem, jeg vil fortælle jer om, men en Historie af en helt ny Dato.

Slottet laa lige ned til den store Flod Seine, og netop der ved Slottet var det, at de amerikanske Tropper første Gang under Verdenskrigen gik over Floden. Man var naaet lige op til den og vidste, at Slottet tidligere var besat af Tyskerne, saa man regnede med, at de var der endnu, hvorfor man mente det klogere at beskyde Slottet.

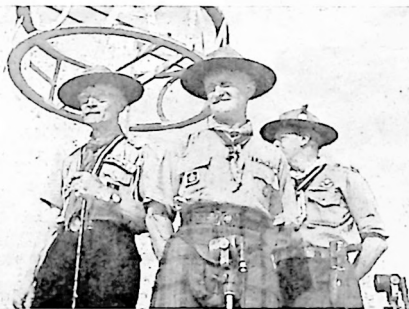
Saa kom der imidlertid en fransk Dreng og fortalte, at Tyskerne havde forladt Slottet, og denne Dreng gjorde et saa tillidsvækkende Indtryk, at Amerikanerne undlod at beskyde det og i Stedet sendte en Patrulje over Floden om Natten for at undersøge det nærmere. Det viste sig, at Drengen havde talt Sandhed, og det smukke Slot blev skaanet.

Da jeg hørte dette, spurgte jeg, om Drengen var Spejder. Det vidste man ikke noget om, for under Besættelsen af Frankrig var Spejderne forbudt. Men jeg hørte senere meget om, hvordan Spejderne i Frankrig alligevel samledes til Patruljemøder og var paa Ture, selvfølgelig uden Uniform. Og da Besættelsen var forbi, dukkede de op igen i Titusindvis, og de franske Korps blev saa stærke, at de allerede to Aar efter Krigens Ophør kunde sammenkalde til en Verdens-Jamboree.

AT REDDE MENNESKELIV

er dog mere fortjenstfuldt, og derfor har det

glædet mig at se, at der er Drengene i vort Korps som ved, hvad der kræves af dem i en faretruende Situation. I kunde alle læse om det i sidste Nummer »Spejdernes Magasin«, hvor der stod om de Redningsbedrifter, som nogle af vore Ulve og Spejdere har udført. Maaske kommer ogsaa den Dag for andre, hvor det er jer, det afhænger af, om et Menneskeliv skal reddes. Forhaabentlig vil I saa bestaa Prøven. Men man maa være beredt gennem sit daglige Spejderarbejde.

„De tre øverste Førere ved Jamboreen ser de 50.000 Spejdere marchere fordi ved Afslutningsparaden.“

I Midten Oberst Wilson, Direktør for det Internationale Spejderkontor, til venstre General Laleret, Chefen for de franske Spejdere og Ove Holm, Medlem af Spejdernes Internationale Komité.“

Man kan ogsaa gøre godt i det Smaa og dermed glæde mange Mennesker. Tænk paa det, naar nu Julen nærmer sig, for ogsaa i Aar vil der være Brug for en Jule-goodturn i din By. Der kan du vise, at der ogsaa er noget ved dig ved at hjælpe med til at naa et godt Resultat, saa at saa mange som muligt kan faa en glædelig Juleaften, fordi du og dine Spejderkammerater følger Spejderlovens Bud om at være hjælpsom.

AT JULEN NÆRMER SIG

mærkes paa mange Ting, ogsaa paa at

»SPEJDER-JUL« og »SPEJDERNES LOMMEBOG« udkommer. »SPEJDER-JUL« giver Penge i Patruljekassen for den smarte Patrulje, og »SPEJDERNES LOMMEBOG« er rar at have for enhver Spejder.

TIL SLUT

et lille Stykke fra Nyboders Tropsblad, der viser, at det er en Trop, der vil se godt ud:

»UNIFORMEN

skal være reglementeret. Gaa med de Mærker, du har Ret til. Væk med fremmede Mærker, Nissehuer og laante Fjer. Gaa med de rigtige Hattebaand og Bæltespænder og de rigtige Strømper. Marokkomærket kan Delta gerne bære Aaret ud — sidste Frist for at sprætte det af er 15. Januar.«

Ove Holm

Et Barn er født —

Julen er ved at nærme sig. Paany skal vi til at fejre Jesu Kristi Fødselsfest. Det er en dejlig Tid med alle de mange Forberedelser, der giver en egen Stemning over Dagene i December. Ens Tanker bliver i stigende Grad, efterhaanden som Juleaften nærmer sig, mere og mere optaget af, hvordan man skal glæde andre. Man spekulerer paa Julegaver til dem derhjemme. Der skal skrives Julebreve til Kammeraterne, der er ude i det fremmede, og Patuljen er i fuld Gang med at samle Julekurven sammen til en daarligt stillet Familie.

Saa naar vi tilsidst frem til selve Dagen. Der tændes Juletræ rundt i alle danske Hjem, og vi samles til en vidunderlig Fest sammen med vore kære.

Men Juleaften og Julemorgen da synger vi:

Det kimer nu til Julefest,
det kimer for den høje Gæst,
der steg til lave Hytter ned
med Nytaarsgaver: Fryd og Fred.

Det er Kirkeklokkerne, der kalder til Guds-tjeneste. For Julen er jo Jesu Kristi Fødsels-fest. I de Dage mindes vi de Begivenheder, der skete for snart to tusinde Aar siden. »Et Barn er født i Bethlehem —« lyder den ældgamle Jule-salm, den, der er udsprunget af selve Jule-Evangeliet, saadan som vi finder det i Lukas-evangeliet's det 2. Kapitel. Det er det lille Barn, der blev født og lagt i en Krybbe, der fortælles om. Det skal minde os om, at for Gud er det aldrig de ydre Forhold eller Former, der betyder noget. Under de jævne Forhold blev Verdens Frelser født og voksede han op.

Men i Julens Salmer lyder der ogsaa en anden Tone, et »Velkommen igen Guds Engle smaa, fra høje Himmelsale«. Det er Minderne om den første Jule Englebudskab, der møder os.

Se, jeg forkynder jer en stor Glæde, som skal være for hele Folket. Thi i Dag er der født en Frelser i Davids By.

Det er Takken og Lovsangen til Gud, der kaldes paa. Vi har her i Danmark saa meget at sige Gud Tak for. I Stedet for at gaa og være triste over alt det, vi ogsaa denne Jul maa undvære, og lade det stjæle noget af vor Juleglæde, saa skal vi være taknemmelige over, hvor godt vi i Virkeligheden har det herhjemme. Tænk, hvad det betyder, at vi ikke skal gaa og spekulere paa, om vi nu ogsaa kan faa noget at spise til Julen. Lad mig lige fortælle jer et Træk om en lille udenlandsk Pige, der var paa Gæsteri her i et dansk Hjem. Hendes Plejeforældre lagde Mærke til, hvordan den lille Pige ved alle Maaltider tog en Taske, hun havde, med ind ved Bordet. Naar hun mente, ingen saa hende, stak hun et Stykke Brød ned i Tasken. Da hun havde gjort det en Del Gange, prøvede hendes Plejeforældre at faa hende til at holde op, men forgæves. En ung Frøken, der helt kunde den lille Piges Sprog, kom ud for at tale med hende. Saa kom Forklaringen. Hun maatte dog have Lov til at tage Brød med hjem til sin yngre Søster, der sultede. Da man lovede hende, at hun skulde faa en Pakke Mad med hjem, hørte hun straks op med sin Brødindsamling.

Har vi dog ikke Grund til at være taknemmelige over, hvor godt og ubekymret vi kan have det hos os, ogsaa i denne Jul?

Men saa maa vi til sidst huske, at den egentlige Glæde og Tak over Julens Budskab til os, det finder vi først den Dag, da det gaar op for os, at vi trænger til een, der vil hjælpe os i Kampen mod det onde i os selv og i Verden. Det er det, der loves os, i Ordene: »Jer er i Dag en Frelser født«. Det er den Jesus, der ikke først og fremmest er det lille Barn, svøbt og lagt i en Krybbe, men som for os blev Frelseren. Jesus, der den Dag i Dag vil hjælpe enhver af os i vor Kamp, hvis vi beder ham derom.

Og dette er Julens glade Budskab.

Fritz Lerche.

Fra Fakkelloget og Ridebaneopvisningen.

SPEJDERDAGENE i Aarhus

fra den store Fejde Genstand for stor Interesse. Efter Filmsforevisningen viste 11. Aarhus lidt af et Ulvemøde; dette og det efterfølgende Lejrbaal blev desværre forstyrret ikke saa helt lidt af det ungdommelige Publikums noget overvældende Livsglæde! »Lejrbaalet« blev ledet af Borges, og det lykkedes for denne Troldmand at faa Gemytterne lidt neddæmpet, saaledes at vi kunde slutte af med Indtrykket af en vellykket Forestilling.

Lørdag Eftermiddag samledes Divisionens fire Kolonner hver sit Sted, hvorfra man marcherede til Bispetorvet, hvor Divisionen samledes. Herfra var der samlet March til Kasernen, hvor den store »Ridebaneopvisning« skulde genoptages efter 13 Aars Pause. Det var et stolt Syn at se den lange Marchkolonne, den fyldte godt op i Gadebilledet, ikke mindre end 1200 Mand deltog. Efter Ankomsten til Ridebanen begyndte Opvisningen. De over 1000 Tilskuere fik noget at se: Jamboree-Gymnastik, hurtig Teltrejsning, Brobygning, Ulvelege, Skovmandssport, Cyklebaare, der hentede »drunknede Ofre« fra Brobygningen, og meget mere. Opvisningen sluttede af med en storslaaet »Kæmpe-Gigant-Kolossal« Tyrefægtning, hvor det, efter Nedslagtning af adskillige Picadoros endeligt lykkedes for Toreador Don Carlos at nedlægge det rasende Dyr. Vild Jubel!

Lørdag Aften afholdt Divisionen saa den første Aftenfest i den store Aarhushal. Omkring 3000 overværede den flotte Festrevy. Efter en Indledningssang erobrede skiftevis Ulveungerne og Spejderne Scenen. Til Slut gik Tæppet op for det store Show »Going to Jamboree«. Det var storslaaet. Spejdersange og Raab vekslede, lystige og alvorlige mellem hverandre, og da Show'et sluttede med, at en Faneprocession med 30 Landes Flag gik op mod Scenen, rejste Publikum sig betaget. Det var en straalende Slutning paa en glimrende Underholdning.

Resten af Aftenen var der Mulighed for mange forskellige Fornøjelser. Man kunde aflægge det bombastiske »Wolf's Mark« et Besøg; her var alt, hvad Hjertet kunde begære: Skydetelt, Lykkehjul, Gøglertelt, forskellige Boder, Museum, ja selv en rigtig »Spaakælling« kunde man besøge. Var man træt af Markedet, kunde man gaa i Spejderbio, hvor der vistes Spejderfilm, eller man kunde svinge sig i Dansen. Blev man tør i Halsen, saa kunde Tørsten slukkes i allehaande Drikke. En Tombola lokkede ogsaa med mangfoldige Gevinster. Jo, det var bra, det.

Søndag Aften gentog man Aftenfesten. Divisionen er jo nu saa stor, at det var nødvendigt at dele Festen, ellers kunde Spejdernes Forældre, Paarørende og Venner slet ikke være der. Programmet var det samme som den foregaaende Aften. Da DC Aage Hansen sluttede denne Aften, kunde han samtidig takke for den Tilslutning til Spejderdagene, vi havde nydt godt af.

Op det økonomiske Udbytte, ja det er ikke endeligt gjort op endnu, men lost anslaar vi det til ca. 18,000 Kr. Alt i alt ikke værst i disse Tider. Aarhus Divisionen har, for første Gang, samlet vist sit Ansigt; og kom fra det paa en virkelig flot Maade.

Gandhi.

I Dagene 25.—28. September afholdt Aarhus Divisionen, Landets næststørste, et storstilet Agitationsarrangement, *Spejderdagene i Aarhus*. Divisionen lagde ud med ikke mindre end fem store Fakkelloget, der, efter at være marcheret fra hvert sit Kvarter, samledes paa Bispetorvet, hvor Faklerne kastedes i Baal foran Teatertrappen. Det var et storslaaet Syn at se de 1200 Spejdere belyst af Baalets flakkende Skær, medens den aarhundredegamle Aarhus Domkirke dannede en smuk Baggrund. Fra Teatrets Balkon udrulledes Fanen, og derefter talte Divisionsraadsformanden, Rektor Brorson Fich. Efter Afsynelse af »Jylland mellem tvende Hav« traadte Spejderchefen frem og talte til Divisionen. Ove sagde bl. a.: »Vi er fribaarne Mænd og søger at naa Spejderlovens Ord om Sandhed, Hjælpssomhed og Troskab. Millioner af Drengene Verden over søger mod det samme Maal, og slutter sig til vor store Hær, de frie Mænds Hær«. Han erklærede derefter Spejderdagene for indledede.

Senere paa Aftenen var der stor *Midnatsforestilling i Reginateatret*. Hertil var indforskrevet tre kongelige Kunstnere, en aarhusiansk Skuespiller foretog Kaj Munks kostelige »Lette Bølge«—, den engelske Harpevirtuos Carlos Ames »slog« Harpen, og meget andet skete.

Næste Dag bragte en stor *Agitationsforestilling i Reginateatret*, ca. 1000 Drengene i Ulve- og Spejderalderen var indbudt. Vi havde haabet at kunne vise Jamboreefilmen, men da denne ikke var færdig, maatte vi »nojes« med Korpslejrfilmen. Denne vakte ogsaa Jubel, især var Scenerne

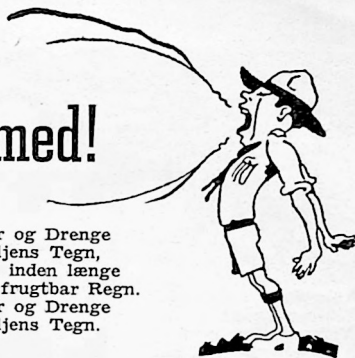
Primitiv Madlavning ved Ridebaneopvisningen.

Jamboreesangen

Venus de tous les coins du monde
Unis et forts par l'amitié
Chantons, dansons, formons la ronde
de joie, de vraie fraternité.
Venus de tous les coins du monde
Unis et forts par l'amitié.

Jambo-o, Jambo-o, Jambo Jam,
Jamboree,
Jambo-o, Jambo-o, Jambo Jam,
Jamboree.

Syng med!

Hvis alle Verdens Pi'r og Dreng
gik fremad under Liljens Tegn,
kom Fred og Lykken inden længe
til Jord som mild og frugtbar Regn.
Hvis alle Verdens Pi'r og Dreng
gik fremad under Liljens Tegn.
Jambo-o, o.s.v.

Saa drag da hjem til egne Strande,
bevar de stærke Venskabsbaand.
Forbliv i Hjertet trofast sande
mod Fællesskabets Broderaad.
Saa drag da hjem til egne Strande,
bevar de stærke Venskabsbaand.
Jambo-o, o.s.v.

TRE GODE
SANGE FRA
JAMBOREEN

Kukkeren i Tyrol

Der hvor Skovenes Bræmmer
Bækken listeligt gemmer,
høres Gøgenes Stemmer
i et muntret Kuk-Kuk.

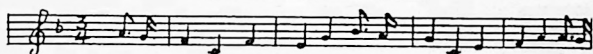
Ti-ri-a
Holdria, Tiria, Holdria, Kuk-Kuk,
Holdria, Tiria, Holdria, Kuk-Kuk,
Holdria, Tiria, Holdria, Kuk-Kuk,
Holdria, Tiria — Ho.

Fuglestemmerne mange
blander sig i dens Sange,
tæller Aarene længe,
som vi nu har igen.
Ti-ri-a (2 Gange Kuk-Kuk).

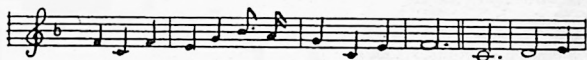
Tæller Glæden og Smerten,
tæller alting i Verden,
snart er vi i Koncerten
i en køn Melodi.
Ti-ri-a (3 Gange Kuk-Kuk).

Og naar Solen gaar under
i et Purpurglods Under,
for Naturen da blunder,
lyder Kukkerens Sang.
Ti-ri-a (4 Gange Kuk-Kuk).
A a g e.

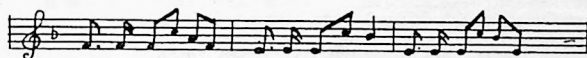
Kukkeren i Tyrol

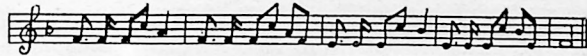
Der hør Sko-ve-nes Bræmmer Bækken ly-ste-ligt gemmer høres

Gø-ge-nes Stemmer i et mun-tert kuk-kuk. Ti-ri-a

hol-dri-a Ti-ri-a hol-dri-a kukkuk Hol-dri-a tiria

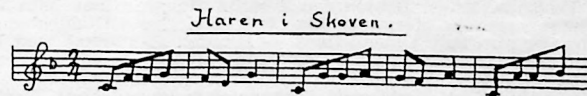
holdria kukkuk holdria tiria holdria kukkuk holdria tiria - ho

Haren i Skoven

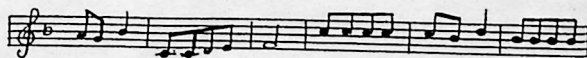
I en Skov en Hytte laa,
Nissen gennem Ruden saa,
Haren kom paa letten Taa —
bankede derpaa.
Nisse, hjælp mig paa min Vej,
ellers skyder Jæg'ren mig.
Lille Hare, kom herind,
ræk mig Haanden din.

I 2. Vers nynnens første Linie, medens man angiver Teksten med Fagter, og den øvrige Del af Verset synges almindeligt. I 3. Vers nynnens de 2 første Linier, der begge angives med Fagter, medens Resten af Verset synges, o.s.v.

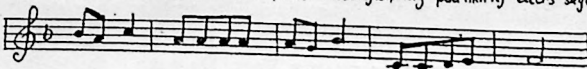
Fagterne: 1. tegne firkantet Hytte, 2. kigge gennem Briller, 3. Firefinger-gang, 5. Armene strækkes bedende op, 6. lægger Bøssen til Kinden (bum-bum), 7. kalder med Fingren, 8. rækker sig selv Haanden.

I en Skoven Hylle laa Nissen gennem Ruden saa Haren kom paa

letten Taa bankede der-paa. Nisse hjælp mig paa min Vej ellers skyden

Jæg'ren mig lille Hare kom herind ræk mig Haanden din

En Fortælling fra Finmarken
Af OLA NORDOVER

Hu-u-o-o-a-a!

Vinternatten er for en Gangs Skyld maanelys og stjerneklar. En isnende kold Østenvind fejrer Sneen ned fra Højderne og faar den til at lægge sig i lange Volde bag Træer og Klippeblokke.

Ulveglammet kommer dæmpet og dumpt med Vinden øvre fra den granklædte Li paa den anden Side af den isdækkede Grænseelv.

Den store Skovhornugle, der sidder parat til at flyve ud paa Jagt fra de høje Fyrretræer nede ved Njallajokka, kender Ulvens Stemme. Det er utvivlsomt Hungerhylet fra den gamle, enlige Hanulv, der plejer at strejfe om i de vidtstrakte Mosestrækninger nedover mod Enare-Søen.

Uglen tuder sit kolde, uhyggelige Svar, u-huuh! Hun er ikke nervøs for et saa jordbundet Udyr som gamle, strithaarede »Hugtand«

Hu-u-o-o-a-a!

Hanulven gentager sit Hyl med øget Styrke. Uglen drejer haanligt Hovedet i Retning af Lyden. Hendes store, runde Øjne gløder derinde i Træernes Slagskygge. Hun synes, Ulven er utilgivelig dum. — Er det en Manér at varsle Gang paa Gang, at nu — nu kommer han.. U-huuh, haaner hun, u-huuh....

Men ogsaa alle de andre Dyr inden for en halv Mils Omkreds hører den gamles Hungerhyl. Fjeldharen og Ræven kryber sammen i deres Snehul. Rypen under sin Busk og Urhønen paa sin Gren rejser brat Hovedet og lytter ud i Natten. Renhjorden nede paa Sletten Nord for Njallajokka gør omkring og søger ind imod Centrum, Hundene glammer op, og Renvogterne raaber forskrækket til hinanden: Vær paa Vagt — det er »Hugtand« ...

En Stund bølger Renhjorden frem og tilbage. Det er som en fossende Elv, hvis Hvirvler straalere som Sølv i Maanelys. — Hjorden søger at faa Færten af Ulv, men vejrer intet og falder lidt efter lidt mere til Ro. Dyrene giver sig paany til at skrabbe med Klovene efter Lav under Sneen. For nogle lykkes det at skrabbe sig Vej gennem den ishaarde Skorpe, for andre ikke —

Men Hjorden er stadig i Uro, Hunrenerne søger hid og did, og ogsaa enkelte Hanrener mæsser sig Vej frem gennem Flokken. De seks Vogterhunde har fuldt op at gøre med at holde Hjorden samlet. Ti tusind Rener giver noget at arbejde med. Og Hundene er udslidte og har store Saar paa Benene som Følge af Hungervinteren.

Alle seks Vogtere er nu paa Vagt. De gaar omkring inde i Hjorden og raaber beroligende. Men Dyrene er nervøse og vejrer stadig mod

Vinden. De snøfter højt med løftede Muler, men ingen Fare synes at true. Vogterne ved imidlertid meget vel, at fra den Kant, fra Vindsiden, skal man ikke forvente noget Angreb fra Rovdyret....

I Mellemtiden har gamle »Hugtand« taget den med knusende Ro. Han lusker sydover paa den finske Side af Grænsen. Han er usædvanlig stor, den gamle. Han stammer ganske givet fra de vældige sibiriske Skove. Mager, senet og langhaaret, med den graa Pels fuld af lyse Ar efter Saar og Flænger fra Klo og Klov lunter han eftertænksomt af Sted, ældgammel og fuld af Erfaring. Ulvens blodtørstige Øjne ransager hver eneste Busk, de gløder frem under de lavt nedhængende Grangrene, mens han sniger sig frem fra Skygge til Skygge. De smidige Bevægelser vidner om fulden Kraft og List....

Ulven kommer ned paa den slagte Grænseelv en Mils Vej Syd for Strømfaldet ved Njallajavre. Der bøjer han vestover for at komme over i Læ af Hjorden. Først efter en Times varsom Snigning faar han Fært af Hjorden og begynder som en Slange at glide nordøstover op mod den....

Gamle »Hugtand« har Heldet med sig, Himlen er i Løbet af den sidste halve Time blevet helt overskyet, saa Maanen nu er skjult bag uigennemtrængelige Skymasser. Natten er blevet begsort, fordi Sneen er fejlet bort fra Højderne.

Dette er Ulvens Chance.

Han sniger sig hurtigt, men forsigtigt langs med de barføjede Omraader og kommer nærmere og nærmere paa Hjorden. Færten fra de mange Dyr faar ham til at sitre fra Snude til Halespids. Klangen fra Bjælderne giver Genlyd i de rejste Ulvører, men den skræmmer ham ikke. Derimod synes han ikke om Hundeglammet, der faar ham til at virre langsomt med Hovedet.

Men allermindst bryder han sig om Raabene fra hans farligste Fjender her i Livet, Menne-skene. Derfor standser han paa en lille Kilometers Afstand og lægger sig ned paa Maven som en Hund. Han ligger godt gemt bag et Krat, og herfra iagttager han med glødende Øjne og savlende Gab Mylderet af Dyr i Hjorden. Noget, der ligner et Hyl, høres fra hans Strube, men neddæmpes. Tiden er endnu ikke inde til at give sig til Kende.

Hjorden er fremdeles urolig. Hunrener søger stadig frem og tilbage. Ulven venter taalmodigt. Endelig kommer nogle Rener tilfældigt ned Vest for Ulven. De stivner rædselsslagne, da de faar Rovdyrfærten i Næseborene....

Nu er Tiden inde.

»Hugtand« rejser sig hurtigt med et gjal-

dende Kamphyl, som gaar gennem Marv og Ben paa Dyr og Mennesker. Han vil benytte sig af sin sædvanlige Jagttaktik: At skræmme Renerne bort fra Hjorden og ud paa de aabne Vidder. Det lykkes til Fuldkommenhed. Renerne stryger af Sted i et vanvittigt Jag for Livet... bort fra den forfærdelige Fært... væk, væk....

»Hugtand« angriber. Som et Lyn er han over den nærmeste Ungren. Et Smæk af de stærke Kæber, et Knas af knuste Ben — og Dyret bliver liggende med gispende Gab og lammet Bagkrop. Ulven giver sig ikke Tid til at standse. Nede i et Krat indhenter han den næste Ren og knækker Nakken paa den i et eneste Spring...

Videre gaar Jaget med Hyl paa Hyl og i svimlende Fart, indtil det omsider synes at gaa op for de forfulgte Renner, at de bliver jaget bort fra Hjorden. De forsøger at bøje af, men dette vil Ulven ikke tillade. Han udstøder et gjaldende Hyl og vinder nu, da han har Indersvinget, godt frem, alt mens han prøver at tvinge Renerne bort fra Hjorden.

Det er mens dette staar paa, at han bliver indhentet af sin Skæbne....

Med et bliver Ulven overfaldet af en dræbende Hvirvelvind. —

Saa graver han en enlig Brødskorpe frem af Lommen, og giver den til »Sølvside«, hans bedste Ren...

Mod de sorte Uvejrs-skyer ser han i et Glimt en svar, lys Hanren med en Gevirkrone, der synes at række helt op i Himlen. Han naar lige at faa udstødt et klagen-de Hyl, før han hamres ned i Sneen af de susende Klove.

Det blev hans sidste Hyl i Livet. Ulvens sidste bevidste Handling er at hugge de gule Tænder dybt ind i en Renfod. Han bliver trukket med fremover, men da er han død....

I dette Øjeblik kommer Johannes og Hundene Muste til. Da har »Sølvside« slidt sin Fod løs og kommer hen mod sin Husbond med højt løftet Gevir. Den halter, ryster Foden og sænker Mullen, men den slikker ikke

Foden, fordi Ulvefærten endnu hænger ved Saaret.

Johannes faar ikke Brug for Patronen med Rævehagl. Han sætter sig svedt og forpustet efter det hurtige Løb og lægger Bøssen hen over Knæene. Saa graver han en enlig Brødskorpe frem af Lommen og giver den til »Sølvside«, hans bedste Ren....

Hokus pokus - filiokus!

Din Familie afholder sikkert et eller maaske endda flere Selskaber i Juledagene. Var det saa ikke en Idé at optræde paa slap Line med et Par Tryllekunstner?

Her har du en, der forøvrigt glimrende kan anvendes ved en Forældrefest:

Du starter med at overgive en forsegleet Konvolut til en af Tilskuerne, samtidig med at du forklarer, at der staar skrevet et Tal paa et Stykke Papir inde i den. Saa beder du de tilstedeværende om at skrive hver sit firecifrede Tal under hinanden paa en Lap Papir, du har. Til Slut lader du en fjerde lægge de tre Tal sammen. Naar saa han, der har faaet Konvolutten, aabner den, viser det sig — utroligt, men sandt, — at den Sum, som Fjerdemanden fik, er akkurat det samme Tal, som findes i Konvolutten!

Det virker særdeles imponerende, men Løsningen er i og for sig enkel nok. Før du begynder, har du selv — med forskellig Skrift — skrevet 3 firecifrede Tal under hinanden paa Bagsiden af den Lap Papir, du senere gaar rundt med. Summen af disse tre Tal noterer du paa en Lap, som du lægger ind i Konvolutten. Naar denne er lukket, er du klar til at begynde Forestillingen.

Først praler du lidt af dine fænomenele magiske Evner og fremviser den blanke Side af Papiret med de tre Tal paa. Saa lader du de tre første Personer skrive hver sit firecifrede Tal og vælger dig derpaa en Fjerdemand, der sidder lidt afsides, og som skal lægge Tallene sammen. Paa Vej hen til ham drejer du ganske simpelt Papiret, saa at det er dine tre Tal, han lægger sammen. Højt og tydeligt udbasunerer han Summen, og naar saa Konvolutten bliver aabnet, stemmer de to Tal — begribeligvis!

AMERIKA (U. S. A.)
»Boy Scouts of America«
1939: 1.271.900
1946: 2.063.397

ARGENTINA
»Boy Scouts Argentinos«
1939: 5.500
1946: 10.300

ARMENIEN
»Association des Scouts Arméniens«
1939: 884
1946: 2.335

AUSTRALIEN
»The Boy Scouts Association of Australia«
1939: under Storbritt.
1946: 54.368

BELGIEN
»Interfédérale Belge du Scoutisme«
1939: 16.924
1946: 53.495

BRASILIEN
»Uniao dos Escoteiros do Brasil«
1939: 10.689

BULGARIEN
1939: 6.206

CANADA
»The Boy Scouts Association«
1939: under Storbritt.
1946: 98.794

CHILE
»Boy Scouts de Chile«
1939: 7.606
1946: 16.568

COLUMBIA
»Exploradores Colombianos«
1939: 966

COSTA RICA
»Cuerpo Nacional de Boy Scouts de Costa Rica«
1939: 316
1946: 950

CUBA
»Asociacion de Scouts de Cuba«
1939: 3.590
1946: 1.854

DANMARK
»KFUM-Spejderne i Danmark«
1939: 9.516
1947: 16.473

»Det Danske Spejderkorps«
1939: 8.600
1947: 20.202

DOMINIKANSKE REPUBLIK
»Exploradores Dominicanos«
1939: 1.227
1946: 600

EQUADOR
»Boy Scouts del Ecuador«
1939: 450

ESTLAND
1939: 7.249

FINLAND
»Suomen Partiopolkajärjestö«
og »Finlands Svenska Scoutförbund«
1939: 12.358
1946: 17.389

FRANKRIG
»Scouts de France«,
»Eclaireurs de France«,
»Eclaireurs Unionistes«
og »Eclaireurs Israélites de France«
Tilsammen: »Scoutisme Français«

1939: 93.985
1946: 211.727

GRÆKENLAND
»Soma Hellinon Proskopon«
1939: 12.000
1946: 41.722

GUATEMALA
»Asociacion de Scouts Guatemaltecos«
1939: 150
1946: 709

HAITI
»Scouts d'Haiti«
1946: 790

HOLLAND
»De Nederlandsche Padvindere«
1939: 38.212
1946: 116.000

INDIEN
»The Boy Scouts Association in India«
1939: 285.502
1946: 414.649

ISLAND
»Bandalag Islenskra Skata«
1939: 1.164
1946: 2.112

ITALIEN
»Giovani Esploratori Italiani« og
»Associazione Scoutistica Cattolica Italiana«
1939: forbudt
1946: 49.220

KINA
»General Association of Boy Scouts of China«
1939: 315.776

LETLAND
»Latvijas Skautu Centralo Organizacija«
1939: 8.174

LIBANON
»Fédération Libanaise du Scoutisme«
1946: 2.196

LIECHTENSTEIN
»Fürstliches Liechtensteinsches Pfadfinderkorps St. Georg«
1939: 416
1946: ca. 500

LITAUEN
»Lietuvos Skautu Sajunga«
1939: 8.881

LUXEMBOURG
»Fédération Nationale des Eclaireurs du Luxembourg« og »Scouts du Luxembourg«
1939: 2.192
1946: 4.864

MEXIKO
»Asociacion de Scouts de Mexico«
1939: 1.105
1946: 4.721

NICARAGUA
»Boy Scouts de Nicaragua«
1946: 740

NORGE
»Norsk Speidergutt-Forbund«
1939: 14.934
1946: 22.534

NY ZEALAND
»The Boy Scouts Association of New Zealand«
1939: under Storbritt.
1946: 24.680

PERU
»Asociacion Nacional de Scouts Peruanos«
1939: 1.225
1946: 1.855

PHILIPPINERNE
»Boy Scouts of the Philippines«
1939: under U. S. A.
1946: 61.379

POLEN
1939: 130.541

PORTUGAL
»Associacao dos Escoteiros de Portugal« og
»Corpo Nacional de Escutas«
1939: 3.009
1946: 2.638

SAN SALVADOR
»Exploradores de El Salvador«
1946: 536

SIAM
1939: 98.747

STORBRITANNIEN OG KOLONIER
»The Boy Scouts Association«
1946: 525.201

SVEJTS
»Fédération des Eclaireurs de Suisses«
1939: 19.724
1946: 25.010

SVERIGE
Sveriges Scoutförbund, KFUM's Scoutförbund, NTO:s Scoutförbund, IOGT:s Scoutförbund og Frälsningsarméns Scoutförbund.
Tilsammen: Svenska Scoutunionen.
1939: 23.786
1946: 51.135

SYD AFRIKA
»The Boy Scouts Association of the Union of South Africa«
1939: 25.284
1946: 25.168

TJEKKOSLOVAKIET
»Junak«
1939: 20.000
1946: 67.200

UNGARN
»Magyar Cserkesszfiuk Szövetsége«
1939: 59.500
1946: 30.000

VENEZUELA
»Federacion de Boy Scouts de Venezuela«
1939: 4.690
1946: 4.853

ÆGYPTEN
»Egyptian National Boy Scouts Association«
1939: 10.134
1946: 8.000

ØSTRIG
»Pfadfinder Österreichs«
1939: forbudt
1946: 5.260

ALVERDEN'S SPEJDERE

I 1939
var der
3.305.149
Spejdere
i Verden

I 1946
var der
4.409.780
Spejdere
i Verden

Patruljemødet

Det centrale Arbejde i en Patrulje er vel nok Patruljemøderne. Har du en Façon over dine P.M., som du er tilfreds med? Har de en fast Opbygning saadan at du ikke hvergang skal spekulere paa Rækkefølgen af de Ting, du finder paa? Er det ikke Tilfældet, da kig engang paa det følgende og spekulér over, om det ikke var noget for netop din Patrulje. De enkelte Ting, der nævnes her, er det selvfølgelig ikke Meningen, du skal bruge slavisk. Det er blot et Eksempel paa et enkelt Patruljemøde. — Lad os antage, at Mødet foregaar fra Kl. 19,30.

Kl. 19,30: Patruljen træder an!

OG HVORFOR DET:
fordi du derved markerer, at Patruljemødet er begyndt. Det lærer Drengene Præcision og Orden.

Uniformen ses efter

fordi vi skal passe paa, at vi stadig holder vor smukke Uniform i Hævd og sørger for, at den er fuldt ud reglementeret.

Patruljens Sang eller, hvis I ikke har en saadan, en anden god Spejdersang, synges.

OG HVORFOR DET?
fordi I, hvis I engang er begyndt paa det, slet ikke vil have saa svært ved at synge, som man almindeligvis tror, og fordi det styrker Sammenholdet, at man synger sammen.

Hvis I selv har indarbejdet, eller fra tidligere Medlemmer af jeres hæderkronede Patrulje har faaet overleveret særlige Indledningsceremonier til P.M., skal I naturligvis holde fast derved — det skaber Tradition og Særpræg, naar en Patrulje har sig egen Form.

1. Del.

19,40: Instruktion. Nødhjælp. Gennemgang af Tørklædeforbindinger.

OG HVORFOR?

fordi et P.M. skal være en Blanding af Leg og Arbejde, fordi Instruktioner er nødvendige for at lære Drengene noget, og fordi det gælder om at komme med noget betydningsfuldt i Begyndelsen af P.M. — Pas iøvrigt paa ikke at gememgaa for meget ad Gangen. Lidt, men grundigt.

20,00: Hurtigsynsleg med »Morale«. P.F. fremviser en Række Pappalder, hver med en Signatur. Til Slut skrives ned. Vinderen hylles med Patruljens Hyldestraab.

OG HVORFOR?

fordi man ivrigere deltager i en Leg end i en kedelig Opremsning af, hvad man har lært. Hyldestraabet til Slut virker i samme Retning.

20,10: Instruktion. Hvilke Vædske er brandfarlige, og hvordan slukkes Ild i dem?

HVORFOR?

fordi som tidligere nævnt Instruktioner og Lege skal skifte, saa Interessen paa intet Tidspunkt svækkes.

20,15: Leg. »I Dammen — paa Bredden«. Patruljen langs Bordet holder de knyttede Hænder langs Bordkanten. Paa Ordren: »I Dammen!« flyttes de hurtigt ind paa Bordet, og paa Ordren: »Paa Bredden!« tilbage igen. Ved enhver anden Ordre maa Hænderne ikke bevæges. (Eks.: »I Soen«, »Paa Dammen«, »I Bredden«). Gør de

Instruktion i kunstigt Aandedræt ved P.M.

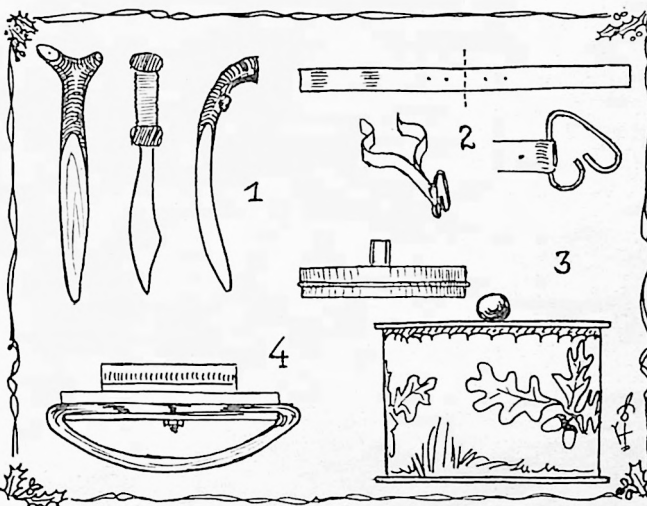
om hjemmelavede JULEGAVER

LANGE NATS MAANE

Her er et Par Tips til Julemaanedens, som kan bøde paa en slunken Pengepung, idet du selv uden større Besvær kan fremstille dem.

1. **Papirknive**, skaaret enten i Naturtræ med Knaster og lign. som Skaft, eller i et fladt Stykke smukt Træ, f. Birk, og behandlet med Shellak.
2. **En Holder til Strikkegarn**. Holderen laves af et Stykke Messingbaand og en hjerteformet Nøglering. Messingbaandet bukkes som paa Tegningen, der bores Huller, Messingsøm igennem, bid Spidserne af og hammer dem ud som Nitter. Klemmen anbringes paa Benet af den Stol, din Moder eller Bedste sidder i og strikker, og Garnet trækkes igennem. Naar hun trækker i Garnet, løber Garnnøglet ikke hen i Stuens fjerneste Hjørne, men bliver i sin Kurv eller under Stolen.
3. **Pyntelæsker**. Cremedaaser koges ud i skarp Soda-vand, saa Plakater og Maling faar af. I Laaget bores et Hul og en Trækknop stiftes fast. Dekoreres med Maling eller Tapetpapir.

4. **Blæksuger**. Materialer: 2 Træplader og et Træhaandtag. En Bolt og Møtrik samt en Blikplade. Blikpladen bøjes til den Runding, Blæksugeren skal have. I Midten af Træpladerne og Haandtaget bores Hul til Bolt. Klatpapir bukkes om Blikpladen og den ene Træplade, den anden lægges ovenpaa og det hele skrues fast.

det, gaar den paagældende ud. Den, der er sidst tilbage, har vundet og modtager som Præmie et Stykke Chokolade, købt af Patruljekassen.

OG HVORFOR DET?

fordi Afslutningen af denne Del af P.M. helst skal være en »rigtig« Leg. Det sætter Humoret i Vejret og Stemningen op. Og en god Stemning er en Betingelse for »Raads-Ilden«s Succes.

2. Del.

20,30: Raads-Ild!!

Patruljens Ceremonimester tænder »Baalet«, (et Stearinlys el. lign.), stiller Møbler og andet Inventar saadan, som netop jeres Patrulje plejer at have det. — P.F. starter med at sige et Par indledende Ord, hvorefter Dagbogen læses op af Dagbogsskrivaren, Materieforvalteren beretter om Materiellets Stand, Kassereren om Kassen. Man snakker om at indøve et nyt Patruljeraab, det er godt med Tradition, men det skal ikke være nogen Hovedpude for slumrende Energi og

Initiativ. Man taler om de kommende Møder og Ture, bliver enige om at træne særligt paa specielle svage Omraader. — P.F. fortæller om en af Spejderlovens Paragraffer. — Raads-Ilden afsluttes med netop jeres Patruljes særlig hemmelige Ceremonier.

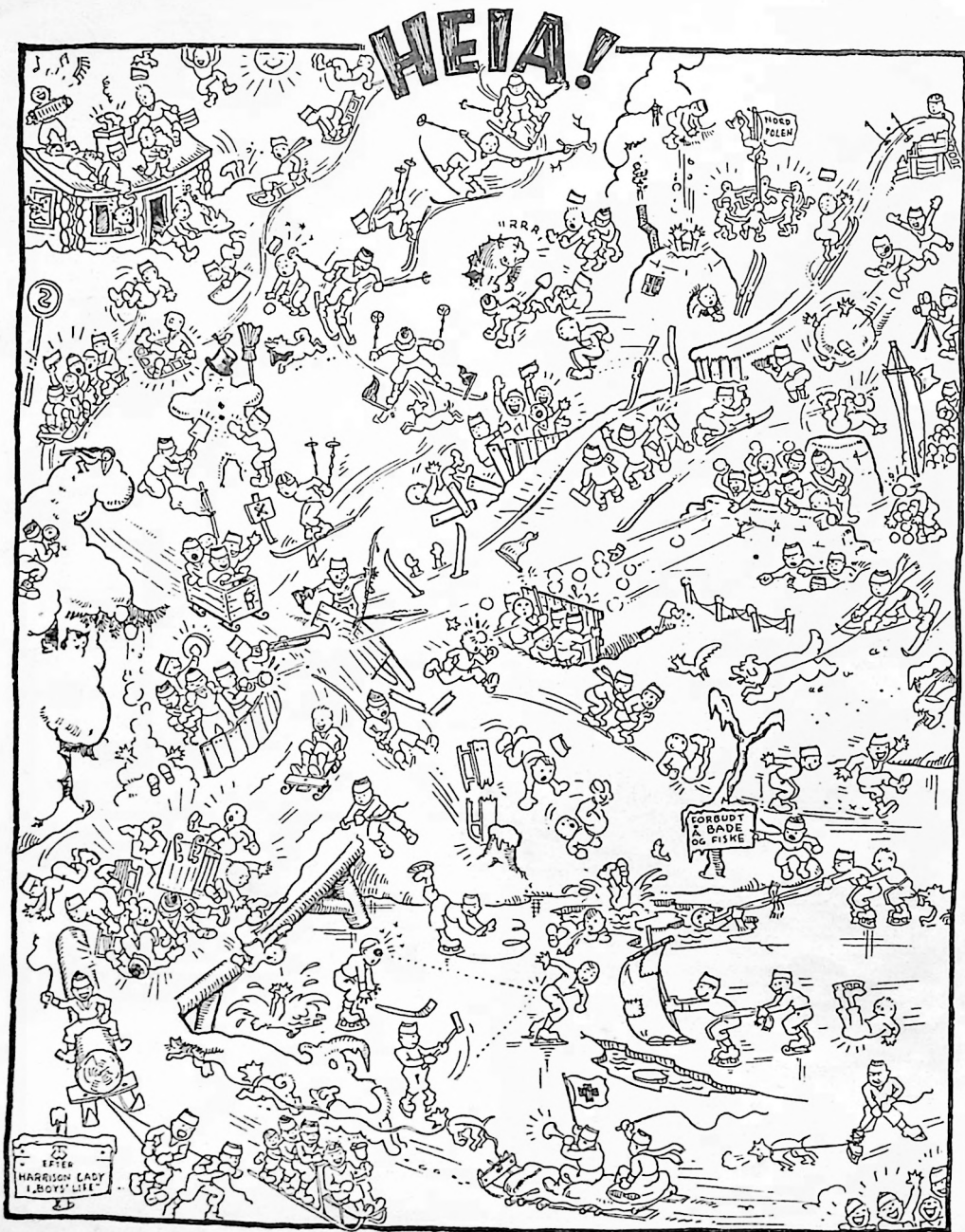
21,00 pr.: Der trædes an — og trædes af.

OG HVORFOR DET?

fordi det, som det først og fremmest drejer sig om for en P.F., er at skabe Kammeratskab og Sammenhold i sin Patrulje. Han skal ikke blot som sit eneste Maal sørge for, at Patruljen bliver saa dygtig, at den er alle andre overlegen, nej — han skal sørge for, at P.M. er saadan, at Drengene har Lyst til at komme der, og selv føler de er medbestemmende i, hvad Patruljen foretager sig.

PATRULJEAAND og PATRULJEFOLELSE

er det P.F.'s fornemste Opgave at skabe. Mogens.

Paa Vinterlejr i Norge!

(Efter Spejderen)

Vi aflægger

DEPOTET

et Besøg —

Midt i Juletravlheden kigger vi indenfor i Depotet, for at ogsaa Spejderne ude i Landet, som jo hovedsageligt kun kender Depotet gennem Annoncer, Breve o. l. kan faa et Indtryk af Korpsets egen Forretning.

— Har I Dunsoveposer?

— Har I et Letvægtstelt til to Mand?

— Har I en god Kelly-Økse? spørger vi Dahl, da vi træder ind i Depotet.

— Nej! Nej! Nej! lyder det ventede Svar. Vi ved ganske vist udmærket godt, at disse Ting slet ikke kan skaffes i Dag, men vi siger det bare for at drille ham lidt.

— Hvorfor har Korpsset startet sit eget Depot? spørger vi saa.

— Det er for at opnaa, at Spejderne faar hensigtsmæssig og god Udrustning. Der trænges nemlig meget til Vejledning paa dette Omraade. Spejdere er jo oftest unge og uerfarne, naar de anskaffer sig Udstyret, og har endnu ikke faaet den Erfaring, der skal til for at vælge det rigtige. Naar Depotet er Korpsets egen Forretning, kan vi se helt bort fra, hvad der rent forretningsmæssigt betaler sig bedst og udelukkende se paa, hvad der tjener Spejdernes Interesser.

— Kan du nævne mig nogle Eksempler paa saadan Vejledning?

— Ja, det kan jeg let! For nogen Tid siden kom der nogle Soveposer i Handelen. De var fremstillet af fin, tynd Cambric og stoppet med Halvdun og saa yderst tilforladelige ud; men det viste sig, at det tynde Cambric var imprægneret med Gummi og derfor ganske lufttæt. Naar man nu laa i Posen, fortættede Fugtigheden fra Legemet sig paa Indersiden af Posen, og man blev faktisk vaad af at ligge i Posen. Saadanne Soveposer maatte vi selvfølgelig tage Afstand fra.

— Ja, det var ikke saa godt! Har du andre Eksempler?

— Ja, jeg kunde nævne Hundreder af dem. Tag nu f. Eks. Skuldertasker med Celluloidrude paa Klappen. Naar der er noget i Tasken, duer Klappen ikke som Korttaske, og Ruden gaar utroligt hurtigt i Stykker og kan ikke erstattes. I det hele taget maa man fraraade Kombinationer af Ting med forskelligt Formaal, f. Eks. Fløjter eller Dolke med Kompas, Økser med Sømudtræk o.s.v. — det duer ikke!

— Det ser jo ud til, at I har travlt herinde.

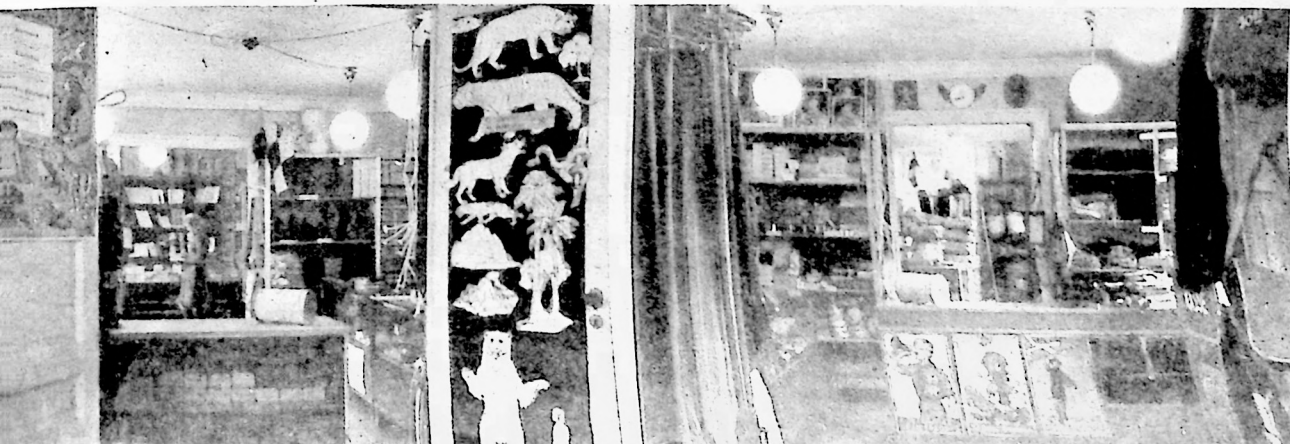
— Om vi har! Og saa har vi haft et frygteligt Mas med at skaffe alle de Varer, der skal til. Derfor sker det af og til, at en Vare maa meldes udsolgt, selv om den staar i Prislisen. De fleste Forretninger er paa Grund af de usikre Forsyningsforhold holdt op med at udsende Prislister, men vi synes af Hensyn til de mange Spejdere ud over hele Landet, at vi et Par Gange om Aaret maa udsende en samlet Prisliste, og saa maa baade vi og I tage de smaa Skuffelser, der kan komme, naar en Vare for tidligt slipper op.

— Hvilke Varer fører I ellers i Depotet?

— Vi lægger kun Vægt paa, hvad der bruges af Spejdere. Vi skeler slet ikke til, at vi muligvis kunde tjene nogle Penge ved ogsaa at sælge andre Varer, som f. Eks. tærnede Skjorter, Slip-over og lign., der bruges af andre Friluftsfolk og Vandrere.

— Kan det betale sig at samle Bonuskuponer? Vi mener, bliver det til noget Beløb?

— Ja, absolut! Jeg kan fortælle, at det første Forretningsaar hensatte vi 17,000 Kr. alene til Udbetaling af Bonus, saa enhver Spejder kan gøre sin Trop en stor Tjeneste ved at samle Bonuskuponerne og aflevere dem til Troppen.

Resultatet af Jamboree-Fotokonkurrencen

Det er Synd at sige, at Deltagelsen i Fotokonkurrencen for Jamboreedeltagerne var overvældende, og man kan heller ikke paa-staa, at Kvaliteten af de indsendte Billeder var overvættets god.

Med en Tak til Indsenderne, bringer vi her Resultatet:

1. Præmie: V. Villadsen, Rødvig.
2. Præmie: Mogens Jørnung, Glostrup.
3. Præmie: F.C. Gregersen, Aabenraa.
4. Præmie: Carl H. Theut, Viborg.
5. Præmie: Jørgen Veibel, Lyngby.
6. Præmie: Niels Jørgen Caspersen, Kbhvn. N.
7. Præmie: Ole Josephsen, Hellerup.
8. Præmie: Mogens Jørnung, Glostrup.
9. Præmie: Frede Pedersen, Vildbjerg.
10. Præmie: Eigil Mathiasen, Aarhus.

De ti Førstepræmier saavel som Trøstpræmierne er sendt til Præmietagerne.

Red.

»Ensomme Skygge« fra Viborg har skrevet denne fremragende Skildring af Steen Blicher Divisionsens knippegode Stævne i Kjellerup i Efter-aaret:

Det var mod Slutningen af det Aar, hvor Sommeren havde været saa varm og tør, at selv de ældste af Stammens Krigere og Medicinmænd ikke kunde huske at have oplevet Magen.

Den tyvende Dag i den niende Maaned pakke-de Stammen ved de to Søer sine Sommerskind og drog til den hvide Mands Boplads, der ligger midt mellem Jagtmarkerne mod Nord og Jagtmarkerne mod Syd, for at tiltuske sig Vinterforraad. Vor Stamme slog Lejr paa den store Plads, der ligger i Midten af Bopladsen. Den hvide Mand var god at gæste det Aar, og han havde indbudt Stammerne baade fra Soerne mod Nord og den store Flod i Syd, samt de mindre Stammer i Øst og Vest for at tuske med dem og for at feste for dem. Da Himlens Lys den Dag var gaaet bort til andre Jagtmarker, samledes alle Stammerne til den store Raads-Ild. Der var god Kappelstrid mellem de unge Krigere, hvoraf nogle havde været helt ude ved Landet mod Vest, hvor Solen dør hver Aften, og de kunde vise os søre Ting, som selv Hovdingene og de gamle Medicinmænd ikke forstod. Da den store Raads-Ild var slukket, og Krigerne

trak sig tilbage til Nattens Hvile, samledes de gamle Hovdinge og Medicinmændene i Bopladsens store Wigwam for at tale vis Tale og veksle kloge Tanker om den lille Raads-Ild. Det blev sent, inden Raads-Ilden var slukket, og Fredspiben gik ud den Nat.

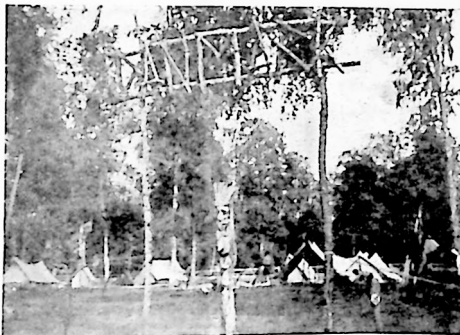
Da den nye Dag kom, og Himlens Lys atter varmede min Wigwam's Sider, var der meget Liv i den store Lejr. Til den hvide Mands Ære gik alle de fremmede Stammer gennem Bopladsens Gader, og Krigstrømmerne blev rørt. Et smukt Flag blev givet Stammerne til fælles Eje af den hvide Mand, og den hvide Mand talte mange gode Ord ved denne Lejlighed. Indtil Solen stod i Midten af sin Bane, var der Kappelstrid mellem de mange Krigere og ogsaa mellem de yngste, som endnu ikke er naaet op i Krigernes Rækker. Saa steg Røgen fra de mange, mange Kogesteder mod Himlen, og hver Klan tilberedte Retter, som man kendte fra de hjemlige Egne, og som man syntes bedst om. Senere viste Stammerne mange Ting for den hvide Mand; hvordan Indianerne slaar Bro over Floderne, og hvordan vi tilbereder vore gamle indianske Retter, som den hvide Mand viste stort Behag i at spise. Senere uddelte den øverste Hovding og hans Sqaw hvid Mands Ting til den bedste Klaner i Dagens Kappelstrid, og mange Krigere kom den Dag hjem med nye Fjer i sin Hovedpyrdelse. Den øverste Hovding sagde mange vise Ord til Stammer og Klaner, inden han drog hjem til sin Wigwam ved den store Flod. Gid hans Tankes Kilder maa springe evigt og aldrig udtørre.

Naar jeg engang er gaaet over Floden, der skiller disse Jagtmarker fra de evige, skal den, der efter mig skal bære Hovdingetegnet, berette dette for Stammens Krigere og Medicinmænd, saa det til evig Tid skal indgaa i Stammens ældgamle Historie.

Derfor skrev jeg dette i min Wigwam i det nittende Sekels syv og fyrretyvende Aar, den tre og tyvende Dag i den niende Maaned.

Jeg har talt.

»Ensomme Skygge«.

Et Billede fra det svenske NTO's Scoutförbunds 20 Aars Jubilæumslejr ved Örebro i Sommer. Det danske Hold bestod af en grøn og en gul Patrulje, der fik alt betalt af det svenske Korps fra Ankomsten til Malmö.

— ogsaa vores Patrulje skal paa JULE-GOOD-TURN i Aar — selvfølgelig!

Poul Klindt

Den 11. Sept. døde *Poul Kindt* i en Alder af 16 Aar. Poul var Patruljeass. i 3. Hellig Anders Trop i Slagelse. Han vil altid blive mindet som en god Kammerat og en god Spejder, der aldrig var bange for at tage en Tørn, naar der var Brug for ham. Poul var Spejder i 4 Aar og havde i den Tid vundet sig mange Venner blandt de andre Spejdere. Vi vil altid huske den livsglade Spejder, som ikke mere er iblandt os, idet vi udtaler et

Æret være hans Minde.
Skovmanden.

En rigtig Spejderfamilie

Man har ofte hørt om, at der inden for en og samme Trop var adskillige Brodre, der samtidigt var Spejdere, men »Præstegaardens Trop« indenfor 1. Hornslet i Jylland slaar vist alle Rekorder! Paa Billedet ser du hele Familie-Troppen opmarcheret. Midt i staar Familiens Overhoved, Sognepræst Hans Skjerk, der blev Spejder i 1929, deltog i Jamboreen i England samme Aar og senere blev Kolonnechef for Vendelbokolonnen og tog Gilwell-Kursus. I Dag er Pastor Skjerk et aktivt Medlem af Tropsraadet for 1. Hornslet og staar stadig i Gilwell-Trop-

pen. Ved Siden af staar alle Børnene, hvoraf de to ældste har været Spejdere siden 1940. Den yngste af Drengene er 10 Aar og har været Ulveunge siden 1945, medens Pigen, Birthe, blev indmeldt som Blaamejse i Aar. Ved Børnehjælpsdagen i Viborg i September spillede ikke mindre end fire af Sønnerne med i Hornslets berømte Orkester — ganske flot, ikke?

Kronjuvelerne var stjaalet

Dristige Røvere har stjaalet Landet Moravias Kronjuveler og bortført Myndighederne. Det vides, at Røverne har fordelt Byttet imellem sig og vil forsøge at føre det til Hovedkvarteret.

Dette var Grundlaget for det aarlige »Gildeløb«, der arrangeres af Sct. Georgsgildet i Aabenraa. Der deltog baade grønne og gule Spejdere, Ulveunger, Skovmænd og FDF'ere. Skovmændene var de dristige Røvere, og da alle Kneb gjaldt, maatte man vise stor Opfindsomhed for at snige sig ind paa dem. Det kom undertiden til drabelige Kampe, hvori ikke mindst Pigespejderne indlagde sig stor Hæder, idet det flere Gange skete, at en — ganske vist talstærkere — Pigespejderpatrulje gennembankede Skovmændene!!!

Øvelsen begyndte tidligt om Morgen og sluttede Kl. ca. 14. Herefter drog Deltagerne

med Musik i Spidsen til Folkehjem, hvor der var forskellig Underholdning, medens Resultaterne blev regnet ud.

— Ravnene fra 2. Aabenraa Trop, DDS, vandt atter Vandregøksen. Nr. 2 blev Ørnene fra 1. Aabenraa, Nr. 3 Høge fra 1. Aabenraa Pigespejdertrop.

Er der ikke noget betagende ved at studere de Spejderemblemer og Tal, vi bringer paa Midtersiderne —? Saa mange er vi altsaa! Saa mange Dreng af alle Hudfarver og Trostretninger fra alle Dele af denne Klode søger at leve deres Liv efter den samme Lov og det samme Løfte. — Man kunde have ønsket, at vor gamle Verdensspejderchef, som alle vi 4½ Million kan takke for vort frie, herlige Spejderliv, havde opnaaet at se sin Spejderbevægelse overleve den frygteligste af alle Krige og ovenikøbet i Løbet af Krigens Aar eller kort Tid efter kunne opvise en Fremgang paa over en Million. Jovist, det er betagende.

I sidste Øjeblik, inden Magasinet gik i Trykken, blev vi anmodet om at opføre alle gamle Spejdere fra Kong Volmers Trop om at møde op ved Troppens 30-Aars Jubilæumsfest Søndag d. 18. Januar 1948. Nærmere Oplysninger faas hos Høyer-Nielsen (Tricher), Valdemarsgade 25, Vordingborg.

Og med dette Nr. slutter vi saa denne Aargang, der jo paa Grund af Typografstrejken og Papirrationeringen blev utilladelig mager. I Forvisning om, at det vil gaa fremad i 1948, ønsker jeg alle Læserne en glædelig Jul og paa Gensyn i det nye Aar.

Torben.

„Præstegaardens Trop“ i Hornslet.

Ønsk og giv SPEJDERUDRUSTNING

som Julegaver i Aar

Her er nogle gode Forslag:

SPEJDERNES PERSONLIGE UDSYR:

Feltflasker 12,50, Korttasker 7,85—10,85, Skuldertaske m. Spejderlilje 10,60, Skuldertaske m. Ulvehoved 5,85, Terravædskekompas 20,00, Overtræk til Sovepose 15,85, Spinningreb 6,00, Tørklæderinge af Læder 0,65, Træbæger m. Navn 3,00, Cykeltasker pr. Par 19,50, Stavlygter m. Morseknap 6,00, Skovmandsdolk m. Spejderlilje 5,85, større 10,85, Aluminiumsmørdaaser, stor St., 4,50.

BØGER FOR DRENGE:

Instruktionsbøger: Den lille Spejderbog 2,50, Samaritterbogen 2,25, Spejderkøgebog 2,50, Spor 2,50, Omkring Lejrbaalet 2,85, Om Telte 1,00, Orientering, heft. 9,50, indb. 12,00 Paa Opdagelse i Naturen, heft. 7,50, indb. 11,50. Underholdningsbøger: Niels vinder Mesterskabet, heft. 3,85, indb. 4,85, Sytten Spejderhistorier, indb. 3,00, Peder Svupstiks Spejderskrøner, heft. 2,85, Svend Skiløber, heft. 4,50, indb. 5,50, Eriks eventyrlige Orientering, heft. 2,85, indb. 3,85, De stærkes Lov, heft. 3,00, Sydhavets Farer 3,00, I Kamp paa Ishavet, heft. 1,75, indb. 2,00, De elleve paa Holdet, heft. 1,75.

GAVEKORT:

Ved man i Øjeblikket ikke, hvad man skal ønske sig eller give, saa er et Gavekort paa sin Plads. Vi udsteder fikse Gavekort paa ethvert Beløb og ledsager dette med en udførlig Prisliste over alle de mange forskellige smaa og store Ting og Udrustningsgenstande som en Ulveunge eller Spejder har Brug for.

OG SAA ER DER
Spejdernes Lommebog 1948
Den maa enhver Spejder have.
Kr. 2,25.

Depotets nye Prisliste er udkommen og
udsendt til Flokke og Tropic.
Har du ikke faaet den, saa spørg din
Fører.

DET DANSKE SPEJDERKORPS DEPOT

Spejdernes Magazin
Redaktør: cand. mag. Torben Wolff
Slotsvej 34, Charlottenlund.

Spejdersport
Redaktør: cand. mag. Svend Ranvig,
Søgade 3, Søra.

Norre Farimagsgade 39
København K., Tlf. Palæ 4526
Odense: Klostergade 19
Eksp. Kl. 9—5½, Fredag 9—6, Lørdag 9—2
Depotet er Korpsets egen Forretning og
giver Bonus til Korpsets Afdelinger

Korpskontor
Fiolstræde 19, København K., Telefon
Palæ 5711. Kontortid Kl. 8—16, Lørdag Kl. 8—12. Giro 2284

Begge Blades Ekspedition
Korpskontoret